

שיחת השבוע

יש חדש

לקראת 'הריקות'

ביום חמישי בשבוע הבא, כ"ו בסיוון (11.6), יתקיים בבנייני האומה בירושלים האירוע הגדול 'הריקות' – לקראת יום ההילולא של הרבי מליובאוויטש, בג' בתמוז. באירוע, שנערך על-ידי צעירי אגודת חב"ד, יוצגו סיפורים אישיים הממחישים את 'הרבי בחיינו', לצד מופע סימפוני ענק של ניגוני חב"ד בעיבוד אמנותי, בניצוחו של רפי ביטון ומקהלת קולות מן השמיים, עם כ-100 נגנים וזמרים על במה אחת. כרטיסים בקישור tickchak.co.il/104244.

מטבח של לב

מיזם מטבח של לב מתפשט בבתי חב"ד ברחבי העולם, ומציג מודל חדש של אספקת ארוחות לנזקקים. הארוחות נעשות בידי מתנדבים ונשלחות ישירות ובדיסקרטיות לבתים. המיזם הושק לזכרו של הרב משה קוטלרסקי, שהקדיש את חייו למען שלוחי הרבי.

סמינר קיץ

ארגון התקשרות – חווייה יהודית מקיים סמינר קיץ מיוחד בנושא זוגיות ואתגרי החינוך במשפחה. הסמינר יהיה בימים כ"ג-כ"ו בתמוז (8-11.7), במלון כינר גליל, על שפת הכינרת. פרטים בוטסאפ 058-4217770.

רשת קייטנות חב"ד
בפריסה ארצית
סרוקו את הברקוד
והורשמו לקייטנה
הקרובה אליכם

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
19:07	19:23	19:15	19:22	19:18	20:05
20:24	20:27	20:28	20:24	20:18	21:14

פרקי אבות פרק ג

**שבת, ישראל,
קדם והזמנים**

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

לדבר בשבחה של ארץ ישראל

גם כאשר יש דברים בארץ ישראל הדורשים תיקון צריך להיזהר מאוד מהוצאת דיבת הארץ רעה. אין מדברים סרה על בן אהוב ולא על הארץ האהובה

חטא המרגלים, שהוציאו את דיבת הארץ רעה, נצרב בתודעת העם היהודי כתמרור אזהרה, וכלקח שצריך להשתדל לדבר בשבחה של הארץ ולא חלילה בגנותה.

בתלמוד מסופר על גדולי החכמים שהשתדלו למנוע דיבור בגנות הארץ. רבי חנינא, כשהיה מהלך בדרכי הארץ ורואה מכשול, היה מתקנו, שלא ייצא שם רע על דרכיה. רבי אמי ורבי אסי היו מדקדקים להושיב את תלמידיהם במקום הנעים ביותר – בבוקר, כשהיה מעט קר, הושיבו אותם בשמש, ולעת הצהריים, כשנעשה חם, הושיבו אותם בצל, כדי שלא יתרעמו חלילה על ישיבת הארץ ואקלימה.

זהירות זו נשמרה לאורך הדורות. למשל, מסופר על אחד הצדיקים, מגדולי תומכי היישוב היהודי בארץ ישראל, שהיה מתמוגג משמחה בכל פעם שהביאו לו פירות מארץ ישראל. פעם אחת הביאו לו בקבוק יין מארץ ישראל, והוא הורה לסלקו מהשולחן. הגבאי תמה לפשר הדבר, ואחר-כך הסביר לו הצדיק: "ליין הזה ריח חמוץ, וידעתי שאם ישתו ממנו, יבואו להוציא את דיבת הארץ רעה, וחלילה לנו דבר סרה על ארץ הקודש".

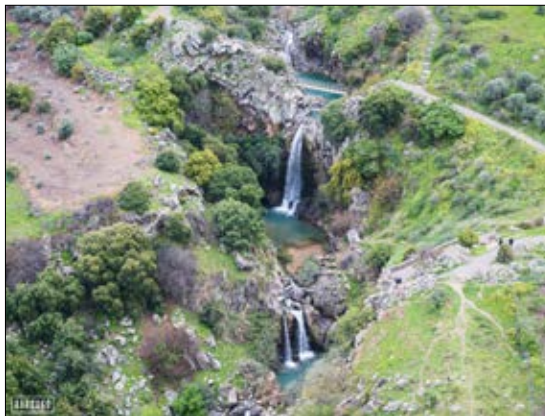
וראה בטוב ירושלים

רבים מגדולי ישראל, כשבירכו יהודים שהחליטו לעלות לארץ ישראל, ציטטו באוזניהם את הפסוק (תהלים קכח) "וַיֵּרָא בָטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיָּה", ופירשו: עליך לראות תמיד את ה'טוב' של ירושלים, את מעלותיה הנשגבות, ולא את החסרונות שיש בה.

הרי שגם כאשר יש דברים בארץ ישראל הדורשים תיקון צריך להיזהר מאוד שלא להיכשל

בהוצאת דיבת הארץ רעה. האהבה לארץ ישראל צריכה להיות גדולה לפחות כאהבתו של אדם לבנוי-יחידו, שגם אם יש לו חסרונות, לא ידבר בגנותו.

במיוחד יש להיזהר מלדבר בגנותם של יהודים המוסרים את נפשם על יישוב הארץ, ועומדים בחזית המלחמה מול גורמים עוינים, בתמיכת מדינות זרות, המנסים להשתלט על חלקים מארץ ישראל. חלילה לנו מלהיגרר לקמפיין המרושע שמטרתו להשחיר את פניהם של מיישבי הארץ ולהציגם כאלימים, בשעה שהם עומדים יום-יום מול תקיפות מצד הערבים ופרובוקציות של אנרכיסטים למיניהם.

ארץ נחלי מים. יופייה של ארץ ישראל (צילום אוויר: ישראל ברדון)

אותו עימות עתיק

המרגלים הציגו לכאורה את הקשיים הצפויים בכיבוש הארץ, אבל בספר תהילים נחשף המניע הנסתר שמאחורי טיעוניהם: "וַיִּמָּאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֲמֹדָה". בתוך נפשם מאסו בארץ ישראל. הם לא רצו להיכנס אליה. הם לא האמינו בהבטחת הבורא לתת את הארץ לעם ישראל. זה היה המניע האמיתי, וכל השאר לא היה אלא מסך עשן.

אותו עימות עתיק, בין אוהבי הארץ למואסיה, מלווה אותנו עד היום. יש מי שחבלי ארץ התנ"ך מעוררים בו התפעמות והתרגשות, ויש מי שהחיבור הזה גורם לו רתיעה ודחייה. זה לב העניין, ולכן ההתמקדות צריכה להיות בטיפוח אהבת הארץ, בהדגשת קדושתה ובהעמקת החיבור הרגשי אליה, בהיותה נחלת עולם לעם עולם.

ודאי שכאשר מתנהלת מלחמה תודעתית, וגורמים אנטישמיים מנסים לצייר את היהודים באור שלילי, יש להיזהר משנה זהירות שלא לשחק לידיהם, אלא לעמוד מולם יחד כחומה בצורה.

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

מתי מתו המרגלים?

אחרי שהמרגלים הפחידו את בני ישראל מהכניסה לארץ, ובני ישראל בכו בלילה ההוא, ובעקבות זאת גזר הקב"ה שכל בני הדור ההוא ימותו במדבר ולא יכנסו לארץ, התורה מספרת (במדבר יד, לז): "וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת הָאֶרֶץ רָעָה בְּמַגֵּפָה לְפָנֵי ה'".

רש"י מפרש שהכוונה למרגלים, והם מתו "באותה מיתה ההגונה להם, מידה כנגד מידה. הם חטאו בלשון ונשתרבו לשונם וכו'". זו כוונת הכתוב 'במַגֵּפָה', המַגֵּפָה הידועה, שבאה כעונש על לשון הרע.

ציצית

מן המעיין

בזכות השפלות

"ועשו להם ציצית" (במדבר טו, לח). מברכים 'להתעטף בציצית' ולא 'בטלית', אף-על-פי שמתעטפים בטלית, משום שהציציות תלויות למטה כלפי הארץ בשפלות, ולכן הן העיקר.

(רבי יחזקאל מקוממיר)

קו האהבה

"ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת" (במדבר טו, לח). תכלת רומזת ליראה, 'סור מרע'; ואילו לבן רומז לאהבה, 'עשה טוב'. בזמן הזה אין לנו תכלת, וכל שמונת החושים הם של לבן. הווי אומר שעיקר העבודה בזמננו היא בקו האהבה, 'עשה טוב'.

(הרבי מליובאוויטש)

לעשות סימן

"וראיתם אותו, וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אותם" (במדבר טו, לט). מלמד שהראייה מביאה לידי זכירה, זכירה מביאה לידי עשייה (מנחות מג). זה מה שכתוב בספרי מוסר שראוי לאדם לעשות לו סימן לדבר שעליו לעשות ולא לסמוך על הזיכרון בלבד. וזו חובה ומצווה במילי דשמיא ומילי דעלמא.

(רבי ברוך אפשטיין)

זיכרון חלש...

שר ההשכלה ברוסיה הסובייטית שאל פעם אחת את רבי יצחק מוולוז'ין מדוע הוא לובש טלית

עצה לטמטום הלב

לאור זאת מתעוררת שאלה על המבואר בספר התניא (פרק כט) כי העצה למצב של 'טמטום הלב', היינו כשהלב אטום מלהרגיש רגשות של קדושה, היא "לרגוז ולהרעים על נפש הבהמית בקול רעש ורוגז, להשפילה כו', ואז ממילא בטילה ונדחית". הוא מסביר שהסיבה לאטימות הלב היא הגסות של הנפש הבהמית "שמגביה עצמה על אור קדושת נפש האלוקית", ולכן כשמשפילים אותה, נשבר הסגר שסגר את הלב.

רבנו הזקן מביא על כך ראייה: "כמו שמצינו דבר זה מפורש בתורה גבי מרגלים, שמתחילה אמרו 'פִּי חֹזֵק הוּא מִמֶּנּוּ'... שלא האמינו ביכולת ה', ואחר-כך חזרו ואמרו 'הִנֵּנוּ וְעַלְיֵנוּ', ומאין חזרה ובאה להם האמונה ביכולת ה', הרי לא הראה להם משה רבינו עליו השלום שום אות ומופת על זה בינתיים?".

האינמם לא היה מופת?

והתשובה: "אלא שוודאי מפני שישראל עצמן הם מאמינים בני מאמינים, רק שהסטרא אחרא המלוכשת בגופם הגביהה עצמה על אור קדושת נפשם האלוקית בגסות רוחה וגבהותה... וכשמעו דברים קשים אלו נכנע ונשבר ליבם בקרבם... וממילא נפלה הסטרא אחרא

מממשלתה וגבהותה וגסות רוחה".

הקביעה שמשה רבנו לא הראה "שום אות ומופת" מעוררת תמיהה, שהלוא בני ישראל ראו את מותם של "מוציאי דיבת הארץ רעה". אם כן, נס זה מסביר את החרטה שלהם!

תכלית הדיוק

אלא שדברי רבנו הזקן הם על-פי הנאמר בטור שולחן ערוך בסוף הלכות תענית. שם מופיעה רשימת ימי תענית, ונאמר: "בי"ז באלול מתו מוציאי דיבת הארץ" (ויש גורסים: בז' באלול). אם כן, חטא המרגלים היה בתשעה באב, נמצא מותם של המרגלים היה בחודש אלול. נמצא שמה שכתוב "וַיָּשָׁכְמוּ בְּבֶקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל רֹאשׁ הָהָר לֵאמֹר הִנֵּנוּ וְעַלְיֵנוּ" היה בטרם ראו 'אות ומופת'!

אמנם יש המפרשים זאת בדרך אחרת, ואולם רבנו הזקן מכונן את דבריו לשיטת ה"ח", ש"גזירה שימותו במדבר הייתה בתשעה באב, אבל מיתת המרגלים עצמן לא הייתה אלא לאחר תשעה באב, בשבעה-עשר באלול, שכך גזרה חוכמתו יתברך". וכך נאמר בתרגום יונתן בן-עוזיאל: "ומתו האנשים שהוציאו שם רע על הארץ בשבעה באלול". בזה ניכר איך כל פרט שמוכח בספר התניא הוא בתכלית הדיוק.

(תורת מנחם, כרך טח, עמ' 414)

אמרת השבוע

חוכמת הרב

הרב אברהם גנחובסקי, מראשי ישיבת כוכב מיעקב צ'יבין, נהג לנסוע באוטובוס כאחד העם. פעם אחת, כשישב באוטובוס, עלתה אישה שלא הייתה לבושה בצניעות והתכוננה לשבת לידו.

מובן שרבי אברהם לא היה יכול לשבת לצידה, אבל כמי שהיה ידוע בהירותו המופלגת שלא לפגוע בשום אדם, היה ברור לו שאם יקום ממקומו ייגרם עלבון לאותה אישה.

מה עשה? הוא פנה אליה ואמר בלחש: "אני חייב לידע אותך שיש לי כרוספדין".

המילה 'כרוספדין' נשמעה מפחידה באוזני האישה, והיא התנצלה והלכה לשבת במקום אחר.

אמנם מותר לשנות מהאמת מפני השלום, אבל במקרה הזה רבי אברהם אמר דברי אמת וגמורים. אכן, היו לו 'כרוספדין', כפי שהתרגום מתרגם את "וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת" - "וַיַּעֲבִדוּ לָהֶן פְּרוֹספְּדִין". רבי אברהם לבש ציצית - פְּרוֹספְּדִין בארמית...

לב של חב"ד

ליוו אישי והדרכה למבקרים
באהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
כתקנת הרבי מליובאוויטש

ש"ק הל' מתנות עניים פרק ה"ז
א' פרק ח"י
ב' הל' תרומות פרק א"ג
ג' פרק ד"ז
ד' פרק ז"ט
ה' פרק י"ב
ו' פרק י"ט

פרק אחד ליום

ש"ק הל' שבת פרק טז
א' פרק י"ז
ב' פרק יח
ג' פרק יט
ד' פרק כ
ה' פרק כא
ו' פרק כב

פרק אחד ליום

לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam

כ"א - כ"ז סיוון

תטנסו על זה!

גפן קולקטיב מעניקה הטבה משולשת לטיסה רגועה וחלומית

- כיסוי כבודה חינם!
- יום ראשון מתנה
- 10% הנחה על כל חבילת הביטוח

התקשרו ותהנו < 077-444-7777

סרקו את הברקוד או

גפן קולקטיב בריאות ופיננסים

הקישית החיים

רשת קייטנות חב"ד בפריסה ארצית סרקו את הברקוד והרשמו לקייטנה הקרובה אליכם

קישית חב"ד

חוויה חברים ערכים זיכרונות

את ה' לשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים, שנאמר 'יורו משפטיו לייעקב ותורתך לישראל', לפיכך הובדלו מדרכי העולם, לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נחלין... אלא הם חיל השם, שנאמר 'ברך ה' חילו', והוא ברוך הוא זוכה להם, שנאמר 'אני חלקך ונחלתך' (הלכות שמיטה ויובל פרק יג, הלכה יב).

אבל לעתיד לבוא - מכיוון ש"באותן הימים תרבה הדעה והחוכמה והאמת, שנאמר: כי מלאה הארץ דעה את ה'", ועד ש"לא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת

את ה' בלבד... שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" - לא יהיה צורך בהבדלה של שבט לוי מדרכי העולם, מכיוון שהעולם יהיה אז בתכלית השלמות, ולכן יקבל גם שבט לוי חלק ונחלה בארץ.

גאולפדיה

מנחם ברוד

הכנה לעתיד לבוא

מרגלים. לקראת הכניסה לארץ ישראל עלידי יהושע בן-נון שלח יהושע שני מרגלים ליריחו. חז"ל אומרים (כפי שרש"י מביא זאת ביהושע ב,ד) ש"שנים אֲנִי שם" הם כלב ופינחס. מדוע שלח את פינחס, משבט לוי, והלוא שבט לוי "לא עורכין מלחמה כשאר ישראל" וגם לא מקבלים נחלה בארץ?

הרבי מליובאוויטש מסביר (שלח תש"א), כי ששיגור המרגלים האלה היה הכנה לעתיד לבוא, על-פי דברי הגמרא (בבא בתרא קכב,א) "עתידה ארץ ישראל שתתחלק לשלושה עשר שבטים" - שגם שבט לוי יקבל חלק בארץ, כמו שכתוב "שָׁעַר לְוִי אֶתְּךָ" (יחזקאל מח,לא).

הרמב"ם מנמק את הטעם ששבט לוי לא יקבל נחלה בארץ: "מפני שהובדל לעבוד

אהבת ישראל

לראות את התיקון

תורת הבעש"ט שכאשר אדם רואה רע בזולתו, זו הוכחה שיש בו-עצמו משהו מאותו רע, מעוררת את השאלה: אולי באמת אין בו-עצמו מאותו רע, והראו לו זאת מן השמיים רק כדי שיתקן את הזולת? התשובה היא, שאילו הייתה המטרה לתקן את הזולת בלבד, לא היה האדם רואה את עצם הרע של הזולת; הוא היה רואה שיש עניין הדורש תיקון, וההדגשה הייתה על התיקון. אם ראה את הרע, והתרגש מעצם הרע - זו הוכחה שהרע

קיים במידה מסוימת גם בו-עצמו.

לאור זאת מסביר הרבי מליובאוויטש את סיפור התורה על התנהגותם של בני נח, חם, שהרע היה קיים בו-עצמו, נאמר בו (בראשית ט,כב) "וַיֵּרָא... אֶת עֲרֹת אָבִיו". מכיוון שהרע היה טמון בנפשו, ראה את הרע גם אצל אביו. לעומתו, שם ויפת, שהיו נקיים מהרע, ראו רק את הדבר הדורש תיקון, אבל את "עֲרֹת אָבִיהֶם לֹא יָאוּ" (שם כב).

ומכאן הוראה: יהודי צריך לראות רק את הטוב שאצל הזולת, ואם יש דבר הדורש תיקון - עליו לראות את הצד של התיקון בלבד, אבל לא את הרע עצמו, וקל וחומר שלא לספר זאת לאחרים, כפי שעשה חם. כשהולכים בדרך זו, זוכים להשראת השכינה, על-ידי אחדות ישראל ואהבת ישראל.

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

תשלום הוגן

054-3175116

כון רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

"לא לירות! יש לו ציצית"

בשמחת תורה תשפ"ד התארחו סא"ל גיא מדר ומשפחתו, תושבי היישוב כרמי קטיף, אצל הורי אשתו בקריית גת. אזעקות בלתי-פוסקות קרעו את שלוות הבוקר, והוא הבין שמתרחש אירוע חריג.

הוא היה אז מג"ד הסיוור המדברי של החטיבה הדרומית באוגדת עזה. כדי להבין מה קורה התקשר לחמ"ל של כרם שלום, הגזרה שעליה פיקד. "יש פשיטה לסופה", נאמר לו.

"כשאומרים שיש פשיטה לסופה, זה כאילו נכנסו לי לבית", הסביר לאחר מכן. לבוש בגדי החג, וברשותו אקדח אישי בלבד, יצא מייד לדרכו.

תחילה הגיע לאזור צומת עלומים. נגלו לעיניו מראות שקשה לתאר במילים. בצידי הדרך היו פזורים חללים רבים. הוא עצר את רכבו והחל לעבור מאדם לאדם בניסיון לסייע.

בשלב מסוים חברו אליו כמה שוטרים. ופתאום נפתחה לעברם

אש. גיא זיהה את המחבל הורה וחסל אותו. בשלב מסוים ראו מחבלים דוהרים על חמישה אופנועים. מאחר שהמחבלים לא ידעו על קיומם, הצליחו לפגוע בהם.

"היינו בנחיתות של אנשים ובנחיתות של אמצעי לחימה, סיטואציה מפחידה", סיפר גיא. "ואז הגיעו המלאכים". זה היה צוות יס"מ דרום, ששעט לכיוון חניון רעים, בלי להיות מודעים למחבלים שממתינים מעט אחרי הצומת.

בצוות השוטרים היה גם גיבור ישראל רני גואילי הי"ד, שנפל בקרב בהמשך ונחטף לרצועת עזה. רני, ששהה בביתו בחופשת מחלה בעקבות פציעה, לא היה מסוגל לשבת מנגד, והצטרף ללחימה.

רני הסתתר בין העצים ומשם צלף במחבלים שהתקרבו, וגם סיפק מידע לחבריו מהיס"מ שנותרו בצומת. כחמישים דקות נלחם לבדו, עד שאזלה לו התחמושת, והוא הפסיק לענות לחבריו.

גיא ניסה למצוא מסתור בשדה. הוא דימה עוד כמה מטרים עד שאזלו כוחותיו. הוא ניסה להזיז את אצבעות הרגליים, אך הרגל לא הגיבה. "נשכבתי, החזקתי את הנשק עליי ואמרתי לעצמי: מי שיבוא יבוא..."

אחרי כמה דקות הגיעו שני טנדרים לאזור. גיא שמע את המחבלים מדברים ביניהם. "אני מבין שעוד שנייה יבחינו בי ואני הולך למות", שחזר. המחשבות על אשתו וילדיו חלפו בראשו. ואולם בנס המחבלים לא הבחינו בו.

ארבע שעות שכב כך, חסר יכולת לזוז, זקוק בדחיפות למים, מאבד דם. בשלב מסוים ראה טנק נוסע על הכביש. המראה נסך בו אופטימיות. בעודו מטושטש ניסה להתרומם, ואז הופיעו מול עיניו כתמים שחורים. הוא החליט שלא יישאר שם למות ויהי מה, והתחיל לזחול לכיוון הכביש.

למזלו עברו בכביש לוחמי יס"מ. הם הבחינו בו והחלו מתקרבים לעברו. "היזהרו, הוא ממולכד!", שמע אחד מהם צועק. "זו, אני נותן בו צרור!", צעק משהו אחר. העובדה שגיא היה לבוש בגדים אזרחיים, מוכתם בדם, גרמה לכוחות לחשוב שהוא מחבל.

שני לוחמים החלו להתקרב. המרחק הצטמצם והלך. ופתאום נשמעה צעקה: "יש לו ציצית!". אחד הלוחמים הבחין בציצית שבצבצה תחת חולצתו. גיא מספר שלא נהג ללכת בציציות בחוץ, אך במהלך הקרבות הציצית יצאה החוצה והצילה למעשה את חייו.

גיא חולץ במצב קשה, פצוע פציעה חמורה ברגל וביד. הוא עבר שני ניתוחים וחמישה חודשים של שיקום, אך שב בסופו של דבר לשירות פעיל. לפני כחצי שנה מונה למפקד חטיבת יואב (חטיבה 406) בעוצבת אדום (אוגדה 80).

נס הציצית של גיא התפרסם בכל העולם ועורר גל התעוררות רוחנית. לוחמים רבים ביקשו להשיג ציצית. בשל הביקוש הגדול קמו ברחבי הארץ והעולם מיזמים רבים של רכישת וקשירת ציציות וחלוקתן לחיילים.

(על-פי סיפורו בראיונות)

גיא יצא וסימן להם לעצור, כדי שלא ייכנסו למארב. בשלב מסוים חלף על פניהם רכב מחבלים, ונסע לכיוון סעד או נתיבות. גיא ורני העריכו שהמחבלים מתעתדים לחבור לחבריהם שכבר נמצאים שם, ויחדיו עלו לרכב ויצאו בעקבותיהם. ואולם הרכב נעלם והם חזרו לצומת עלומים.

באותו שלב החמיר המצב בצומת. רכב משטרי נוסף, שרדף אחר רכב המחבלים וחזר לצומת, חטף ירי אר-פי-ג'. "הבנתי שאנחנו הבאים בתור", מספר גיא, "אבל לא הצלחתי לזהות את מקור הירי על הרכב. האצתי ככל שיכולתי".

בשעת הנסיעה הבחין במחבלים רבים על הכביש. הוא האץ ודרס אחד מהם. בשלב זה נפתחה לעבר הרכב אש תופת. הרכב פשוט התפרק מהיר. רני נפגע, ושניות אחר-כך חטף גיא כדור בקרסול רגל שמאל. הוא ניסה להאיץ, אבל גם הרכב נפגע. מאחר שזו הייתה ירידה, הרכב המשיך ונסע עד שעצר.

"יצאנו מהרכב. רני עשה לעצמו חוסם עורקים

משמאל: רני גואילי הי"ד. מימין: גיא מדר. נס חי

בעודו מטושטש ניסה להתרומם, ואז הופיעו מול עיניו כתמים שחורים. הוא החליט שלא יישאר שם למות ויהי מה, והתחיל לזחול לכיוון הכביש

בירך. גם אני בחנתי את הפציעה שלי. הרגשתי צמא נורא, אולי בשל אובדן דם". באצילותו הרבה נתן לו רני את טיפות המים האחרונות שנותרו לו בשלוקר האישי.

הכי טעים, הכי אותנטי

'שאבעס שוק' במסעדה היהודית

יריד אוכל ענק עם מגוון מאכלי שבת אותנטיים מכל הסוגים והעדות

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999

אסיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

לא משנה מה תבחרו לשתות,
זה תמיד מתחיל בנועם

כוס מים קרים
ומרעננים

קפה שחור לאבא

נס קפה לאמא

מאצ'ה לאנרגיה
בבוקר

ויטמינצ'יק
לקטנצ'יק

תה מפנק לסבתוש

כשמזג האוויר הפכפך וכל יום
שונה מקודמו, נועם 2 מוכן לכל מצב.
מים קרים, חמים או רותחים
בליחצת כפתור, עם מעבר אוטומטי
למצב שבת.

מוקד הזמנות:

077-230-4757

נעם
מבית אסיקים שבת

עם הרב רמיאל מאור
מנהל בית חב"ד בבת עין

רציתי לשאול

האם תורת החסידות מעניקה משמעות נוספת לאהבת ארץ ישראל?

במקומות רבים, הן בתורה שבכתב הן במאמרי חז"ל, אנחנו רואים את שבחה הגדול של ארץ ישראל, ארץ הקודש. הרמב"ם (ספר המצוות, מצווה רנד) מכנה את הארץ "ארץ הטהורה הנבחרת לעם הנעלה".

תורת החסידות, שמגלה וחושפת את פנימיות הדברים, מעניקה משמעות עמוקה יותר למהותה של הארץ.

ארץ ישראל נקראת גם 'ארץ הבחירה', כי בה בחר הקב"ה מכל הארצות, כשם שבחר בעם ישראל מכל האומות. החסידות מסבירה שהבחירה בעם ישראל איננה רק ברוחניות של היהודי, אלא גם בגוף הגשמי הנדמה בחומריותו לגופי

הפרשת חלה מעוגה

ואולם בבצק עבה שאינו נזול, אשר מטגנים אותו בשמן עמוק – כמו סופגניות או סוגים מסוימים של אטריות – דעת פוסקים רבים שנכון להפריש ממנו חלה בלי ברכה, כדי לחשוש לדעת הפוסקים הסבורים שגם בצק כזה חייב בחלה. לעומתם בני ספרד פוסקים, וכן דעת אדמו"ר הזקן, שאין מפרישים חלה מבצק שלא נאפה.

בבצק המיועד לעוגות – יש להבחין בין סוגי הבלילות; עוגות רבות, כגון טורט, עוגת דבש או עוגת שיש, נעשות מבליטה נזולית יחסית. עם זה, מכיוון שהן נאפות בתנור, הן חייבות בהפרשת חלה כאשר יש בהן שיעור מחייב. ואולם במקרה זה נהוג להפריש את החלה אחרי האפייה, ולא מהבלילה עצמה.

נמצא אפוא שלא סוג הבצק לבדו קובע את החיוב בחלה, אלא גם דרך הכנתו – אפייה, בישול או טיגון – ולכן בכל מקרה של ספק ראוי לברר את הדין מראש.

מקורות: במדבר טו, יט. תוס' ו' י"ד ס' שכב ס"א. ס' שכב ס"ד. רמ"א או"ח ס' קסח ס"ד. פתחי תשובה יו"ד שכב סק"א. שו"ע אדה"ז ס' קסח קו"א סק"ב. שו"ת שבת הלוי ח"ח ס' רמז. שו"ת אבן ישראל ח"ח ס' מב. אוצר דינים לאשה ולבת ע' תרצג.

הלכה למעשה

הרב מנחם ובהה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

שאלה: האם צריך להפריש חלה מבצק לעוגה?

תשובה: הפרשת חלה זו מצווה שחלה על עיסה שנועדה להכנת מאפה, וכפי שנאמר: "וְהָיָה בְּאֲכֻלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ". לכן עיקר החיוב הוא בבצק הדומה ללחם או במאפים הנאפים בתנור, ואילו בצק שנועד מלכתחילה לבישול או לטיגון – פטור בדרך כלל מהפרשת חלה.

אפייה – הכוונה לאפייה בתנור או ב'סיר פלא' או אפילו במחבת בלי נזולים, אף שמורחים מעט שמן או מרגרינה על התבנית או המחבת, כדי שהבצק לא יידבק.

דברי מזון העשויים מבצק נזולי המטוגן בשמן עמוק, כגון שקדי מרק, חטיפים מטוגנים וכדומה – אינם חייבים בחלה. גם מאכלים כמו מלאווז דק, סיגרים ופסטלים המטוגנים בשמן רוחש, פטורים בדרך כלל מהפרשת חלה.

תקציר: מבוכה קשה למשטרה: ה'מחבל' שנתפס בצמרת העץ לא היה אלא קוף קשור באכזריות, לבוש בבגדיו של סעיד, בעוד סעיד עצמו נמלט מן המקום מחפש לקורף!...

מר שוכמכר הסנדלר

"רגע, המפקד! מה אתנו?!", העז אחד השוטרים לשאל את השאלה שבקשו כלם לשאל. "אתכם?", עצר מר אמנון רגע בריצתו וחכה בדעתו. "אסור שהוא יראה כוחות רבים מדי!", פסק בנחרצות. "השארו בינתיים כאן! בכוננות". מר אמנון דלג אל מקומו בג'יפ ואנחנו, גאים ומאשרים, אחריו.

מר שוכמכר התגלה כזקן חביב וישר, אם כי לא פקח יתר על המידה. זו הייתה שעת בין ערבים והחנות הייתה ריקה. על שאלתו של מר אמנון אם מישור נכנס לחנותו בשעה האחרונה ובקש לקנות נעלים, הזקן התקשח. "לא, לא נכנס. אבל גם אם נכנס - אני לא מוסר פרטים על לקוחות!". זה לא היה חשוב בגלל שהיה ברור שהקדמנו את סעיד. הלא אנחנו נסענו בג'יפ, בעוד הוא מדדה את כל הדרך הארפה וזרועת האבנים ברגלים יחפות.

"ואם אנחנו מהמשטרה?", נסה מר אמנון. "אתה יודע, לפעמים מידע יכול להציל נפשות!". אך הזקן פרץ בצחוק רועם. "נו, באמת! כאלו שאני לא מבין שאתם עדין באיירת פורים ואתם מארגנים איזו הצגה על חשבוננו?..." הוא הציץ בחגורתו של מר אמנון. "יפה! גם אקדח פורים יש לך... תחפשת משלמת! ולחשב שאתה אדם מבוגר".

הבטנו זה בזה ביאוש. "תשמע, זה לא צחוק", נסה שוב מר אמנון. "בעוד כמה דקות או שעות יבוא אליך בן-אדם לקנות נעלים והוא יהיה יחף. אנחנו רוצים שתדווח לנו כרגע שהוא מגיע".

שוכמכר היה נחרץ. "אני לא אמכר את הנאמנות שלי ללקוחות בעד דמיונות שוא של פורים! בטח גם הוא חלק מההצגה שלכם. מספיק! עזבו ממנוחה סנדלר קשיש. בבקשה!".

זה היה מדהים. למכשול מסוג זה לא צפינו. "צריך משהו אחר", לחש לנו מר אמנון. "אחרת ה'קוף' שלנו יעלים לנו לגמרי!".

"אני יודע!", קפצתי בהתרששות. "אה, אדון שוכמכר! בענין אחר, בבקשה! בטח שמעת על הקוף שברח מגן החיות לפני כמה שעות. אנחנו עובדי גן החיות ואחראים על מבצע החפוש. אנחנו רק מבקשים את רשותך לתלות גם בחנות שלך את המודעה של גן החיות. על הפרס הגדול למי שביאי ללכידתו של הקוף. זה בסדר מצדך?".

המשך יבוא

"להתחבא ביערות שסביב גן החיות", ענה אחד המפקדים.

"סביר בהחלט", הגיב מר אמנון, "אבל גם צפוי מדי. סעיד הוא איש עם תכניות מקוריות. יש עוד כוונות?".

"אולי לגן בית הכנסת, הבסיס האחרון שלו?", העזתי להציע, אבל מר אמנון שלל. "לא נראה. שם הוא כבר 'שורף'. הגבאי הוא מכיר אותו".

"אני יודע!", קרא פתאום צ'קו, ונופף בשתי ידיו בהתרששות. "המקום הראשון שאליז ללך סעיד מכאן הוא חנות נעלים! הרי הוא השאיר את נעליו על רגליו של הקוף הקשור!".

מר אמנון זנק על רגליו בהתלהבות. "זהו זה!", קרא. "מי יודע היכן ממקמת חנות הנעלים הראשונה שאותה רואים כאשר יוצאים מגן החיות?".

"החנות של מר שוכמכר!", ענו מיד כמה במקהלה, "חנות הנעלים הכי יתיקה ומפרכת באזור. זו החנות הראשונה ממין, במרכז החנויות של שכונת מעלה ג'רפה הסמוכה לגן החיות! הוא לא יכול לפספס אותה".

"צ'קו! שניאורי! אל הג'יפ!", פקד מר אמנון בחפזון, והוא עצמו רץ אל הג'יפ שלו, שחנה ליד שער הגן.

פרשה מי יודע

השכל והאמונה

שאלה: מה גרם למרגלים להבהל ממה שראו בארץ?

תשובה: רבי יצחק יעקב מביאלה מסביר שהמרגלים היו באמת צדיקים כשיצאו לשליחותם, אבל כשראו את הענקים שמתגוררים בארץ - השכל שלהם השתלט על האמונה. משה נתן להם סימן: אם תושבי הארץ גרים מאחורי חומות, סימן שהם חלשים ופחדנים. אבל כשהמרגלים חזרו, ספרו ש"הערים בצורות" ובכל זאת יש שם ענקים חזקים וגבורים! זה מוכיח שהמרגלים העדיפו ללכת אחרי השכל שלהם ולא אחרי האמונה בדברי משה רבנו. אם מאבדים את האמונה ומעדיפים את השכל - אפילו צדיקים עלולים להכשל.

שאלה: המרגלים חשבו שלא פדאי להפסד לארץ; אם כן, מדוע שבחו אותה ואמרו ש"זבת חלב ודבש היא"?

תשובה: רש"י מסביר שהמרגלים רצו שבני ישראל יאמינו לדברים הרעים על ארץ ישראל, ולכן פתחו בדברי שבח אמתיים. הרבי מליובאוויטש אומר שרואים מכאן שחכמים לבדק את הפגנות שמאחורי דבורים שנראים יפים ותמימים.

הכתב סופר' אומר שהמרגלים אמנם שבחו את ארץ ישראל, אבל מתוך מטרה לא טובה. הם טענו שזו ארץ טובה וזבת חלב ודבש, ובכל זאת העמים שחיים סביבה לא נסו לכבש אותה. זו הוכחה שתושבי הארץ גבורים ובלתי מנצחים!

שאלה: כאשר המרגלים תארו את הענקים, אמרו: "והי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם". מה הפונה במלים "וכן היינו בעיניהם"?

תשובה: רש"י מסביר שהמרגלים שמעו את הענקים אומרים זה לזה: "בכרמים יש אנשים בגדל של נמלים!". רבי גבריאל אישפירנסה מסביר שהמרגלים הרגישו את עצמם כמו חגבים כלפי הענקים, וחשבו שבטח הענקים חושבים שהם אפילו קטנים עוד יותר, כמו נמלים...

מה רבו מעשיה' ה' פמה רגלים!

צילום: ערן פינקל

הוא הנדל הגדול ביותר שחי בארץ ישראל, לכן שמו 'רב-נדל'. ארפו יכול להגיע ל-17 סנטימטרים. צבעו חום-צהבהב, עם פסים כהים, שגוראים כמו חגורות קטנות על הגב.

השם הנוסף של הרב-נדל הוא 'ארסי', אבל אל דאגה - העקיצה שלו כמעט אינה מסכנת לבני-אדם. למי כן? לחרקים הקטנים, שאותם הוא טורף. לרב-נדל עשרות רגלים, בדרך כלל עשרים ואחד זוגות, והן זזות בתאום משלם, כמו גלים בים, כשהוא 'דוהר' קדימה על האדמה.

הרב-נדל הארסי הוא ציד אמיץ וזריז. ביום הוא נח תחת האבנים, ובשעות הלילה הקרירות יוצא לציד. יש לו שני טפרים קדמיים, שנקראים 'מלקחים'. הטפרים חדים וארסיים, ובעזרתם הרב-נדל תופס בקלות עכבישים, עקרבים ואפילו לטאות קטנות שמופיעות בדרך. הציד המהיר והמדויק הופך אותו לטורף קטלני.

נשיכה של רב-נדל ארסי בכך-אדם כואבת, ועלולה לגרום נפיחות ותחושת צריבה חזקה. במקרים נדירים יופיעו כאב ראש או בחילה, ואפילו חם גבוה, אך אדם שאינו אלרגי לא יזקק ממנה. אף מזהים אותו? על-פי הצבע, וגם לפי התנועה הזריזה והמהירה.

אמא רב-נדל ארסי מסורה מאוד, ודואגת היטב לתינוקות הקטנים שלה. היצור הזה, שנראה לנו מפחיד ומאיים, מציג התנהגות עדינה ומפתיעה מאוד. האמא שומרת על הביצים שלה במקום בטוח, ועוטפת אותן בגופה כמו שמירה, כדי להגן עליהן.

האם לא תעזב את הביצים אפילו לרגע אחד, ואפילו תותר על אכל, עד שיבקעו הנדלים הקטנים. הצעירים בוקעים כעבור שבועים-שלושה ונשארים בהשגחת האם עוד שבוע-שבועים, לפני שהם מתפזרים בשטח.

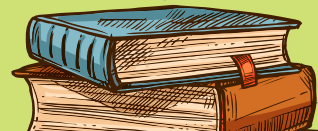
תקציר: היועץ הנבדק מצביע על שלחן מפאר ועל גביע זהב יקרתי, להוכחה ששכל האדם עצמתי מכוחות הטבע. כלם פריעים לו בנימוס, חוץ מרבי יהונתן איבשיץ, שנותר כהרר

הפסוק: יבוא

נפסקה הציצית ב'טלית קטן' שלה? עליה להסיר אותה מיד מעליה, כי אסור ללבש בגד שיש לו ארבע כנפות בלי ציצית כשרה. וכשאתה מחליף אותה, עליה לברך שוב 'על מצות ציצית'.

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

כי הם חיינו – גם בדיאליזה

תעודת זהות: הרב יוסף כהן, בן 80, תושב בני-ברק. נולד במעברה בבאר יעקב. לפני כארבעים שנה ייסד את עמותת 'חסדי נעמי', שמסייעת לאלמנות, יתומים ומשפחות נזקקות. הוא נזקק לדיאליזה, ובכל זאת מוסיף לנהל את העמותה וללמוד תורה בכל יום.

עוני: גדלתי בבית עני מאוד. אבי עלה ארצה מטורקיה. העוני היה מורגש היטב. אימא הייתה נותנת לנו לחם יבש, ומסבירה שאם זה יהיה טרי, נאכל יותר ולא יישאר. אבל דווקא מהבית הזה למדתי מהו חסד אמיתי ועד כמה העניים זקוקים לנו.

הבטחה: בצעירותי הייתי שובב ואתגרתי את המערכת החינוכית. אבי התכתב עם הרבי מליובאוויטש ותיאר את ההתמודדות איתי. הרבי השיב לו ש'הבן שלך עוד יעשה דברים גדולים'... הרבי ראה ברוח קודשו את הפעילות שלנו. עד היום אני שואב מהמענה הזה חיזוק; המילים האלה נותנות כוח להמשיך.

חסדי נעמי: לפני כארבעים שנה ייסדתי את עמותת 'חסדי נעמי'. אנחנו פועלים רבות עם אלמנות ויתומים – מהענקת כרטיסי חסד חודשיים, ועד חתונות ליתומים, קניית תפילין לנערים יתומים ועוד. עם השנים מערך החסד התרחב. כיום אנחנו מסייעים לעשרים וחמישה אלף משפחות נזקקות. בני, הרב משה, מוביל כיום את הפעילות.

כבוד: אנחנו עושים הכול לשמור על כבודם של האלמנות, היתומים והנזקקים. לכן החלטנו להעניק כרטיסי רכישת ולא סלים. זה יותר מכבד. אנחנו גם מקפידים לא לפרסם תמונות של המשפחות בגיסי תרומות. הסלוגן 'אמא הבטחת לנו עוף לשבת' פשוט וישר. זה לא סתם סלוגן שיווקי, אלא מציאות חיים אמיתית של משפחות רבות. לשמחתי, אנשים נרתמים כל העת ופותחים את ליבם.

הרב יוסף כהן, בן 80, מייסד עמותת 'חסדי נעמי', המזוהה עם הסלוגן "אמא, הבטחת לנו עוף לשבת", עובר טיפולי דיאליזה קשים, אך אינו מוותר על שום יום של לימוד התורה ועל עשיית חסד

הרב כהן בפעילות החסד ובכולל הגמלאים. חיים של תורה ועזרה לזולת

התמודדות: בשלוש השנים האחרונות אני מתמודד עם העדר תפקוד של שתי הכליות, ועובר טיפול יומי של כארבע שעות בדיאליזה. זה מאוד מתיש, במיוחד בגילי. בזמן הטיפול בדיאליזה אני משתדל לעשות את כל שיחות

הטלפון הנוגעות לענייני החסד. לא מוותר. גם כשקשה, גם כשעייף, גם כשאין כוח – אני ממשיך.

תורה: בשנים האחרונות הצטרפתי לכולל בבני-ברק, המיועד לבני גילי וקרוי על שמו של רבי לוי-יצחק שניאורסון, אביו של הרבי. אני לא מוותר על שום יום של לימוד. אמרתי לכל מגידי השיעורים בכולל, שאם אני נרדם באמצע – שיידעו שזה רק בגלל שאני עייף מהטיפול, ושלא ייפגעו חלילה...

חיוניות: הלימוד נותן לי חיים, ממלא אותי, מחזק אותי, נותן לי סיבה לקום כל בוקר. אני חושב שהגישה של הרבי, שיסד בשעתו מסגרת לימודית לגמלאים, מדהימה. היא מכניסה את מעגל האוכלוסייה המבוגרת למקום כל כך חיוני וחשוב.

הודיה: אני עובר טיפולים רפואיים לא פשוטים, ודווקא מהמקום הזה אני רוצה לומר לכל מי שמתמודד עם קושי, שיזכור תמיד שהכול נהיה בדברו. זו אינה טעות של רופא, או שגיאה של הדיאטנית. כל מה שנגזר על האדם, שיקבל הכול באהבה ויגיד תודה לה'. מתלונות לא יוצא כלום; מהוויה תמידית זוכים לחיים מאירים ושמחים.

יוקר: אחרי ארבעים שנה בעולם החסד והסיוע, אני יכול לקבוע שהעוני בארץ החמיר. החיים נעשו יקרים יותר. ככל שהעולם התקדם, מעגל העוני גדל והולך לצערנו.

עזרה: לאנשים מבוססים אני רוצה להעביר מסר – הביטו לעבר הזולת. יש רבים שחייבים קשים, ולכם הזכות לסייע להם. הכרתי משפחה שהאם קנתה פלאפל וחילקה אותו לשלושה חלקים. כן, יש דברים כאלה. כדאי לפקוח את העיניים. והעיקר, לדעת שיש תקווה, למרות הכול.

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

מחסני השוק | מחסני השוק

מבצעים בכל מחיר | שווייץ